

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. december 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Tanja Yndigejn
Sagsnr.: 2013-0032-0991
Dok.: 966133

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 92 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 8. november 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Karen Hækkerup

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 92 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes kommentere EU-domstolens afgørelse i sagerne C-199/12, C-200/12 og C-201/12, og vurdere, om afgørelsen får direkte eller indirekte konsekvenser for Udlændingestyrelsens og Flygtningenævnets praksis i asylsager, hvor forfølgelse på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet indgår.

<http://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2013-11/cp130145en.pdf>”

Svar:

Den 7. november 2013 afsagde EU-Domstolen dom i de forenede sager C-199/12, C-200/12 og C-201/12, X og Y og Z mod Minister voor Immigratie en Asiel.

Dommen vedrører fortolkningen af Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse. Direktivet er omfattet af det danske retsforbehold og er derfor ikke bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

X, Y og Z havde til støtte for deres asylansøgninger gjort gældende, at de burde meddeles flygtningestatus med den begrundelse, at de nærede velbegrundet frygt for forfølgelse i deres respektive hjemlande på grund af deres homoseksualitet.

Af dommen fremgår det blandt andet, at asylmyndighederne ikke med rette kan forvente, at en asylansøger for at undgå risikoen for forfølgelse holder sin homoseksualitet skjult i sit hjemland eller udviser tilbageholdenhed i forhold til at give udtryk for sin seksuelle orientering.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Flygtningenævnet, der har oplyst følgende:

”Flygtningenævnet inddrager ved anvendelsen af flygtningekonventionen fortolkningsbidrag fra andre nationale og internationale organer på området, hvis retsopfattelse vil kunne indgå i grundlaget for Flygtningenævnets afgørelser.

EU-Domstolens dom har været drøftet på møder i Flygtninge-nævnets formandskab og koordinationsudvalg.

Endvidere er der linket til dommen på Flygtningenævnets hjemmeside. Den retsopfattelse, som kommer til udtryk i EU-Domstolens afgørelse, er efter nævnets opfattelse i overensstemmelse med den praksis, som Flygtningenævnet allerede følger i lignende sager, se herved Flygtningenævnets formandskabs 21. beretning, 2012, afsnit 5.9.2.5, Seksuel orientering og kønsidentitet (LGBT), side 263ff.

Flygtningenævnet har i 2013 indtil 22. november truffet afgørelse i ialt 38 sager, hvori ansøgeren som asylmotiv har henvist til sin seksuelle orientering eller kønsidentitet. I 14 sager er der meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus). I 24 sager er der meddelt afslag på asyl. I ingen af disse sager har nævnet som begrundelse for afslaget henvist ansøger til at skjule sin seksuelle orientering ved en tilbagevenden til hjemlandet.

Flygtningenævnet har endvidere foretaget en manuel gennemgang af nævnets afgørelser fra 2011 og 2012, hvor homoseksualitet er indgået som et væsentligt element i asylmotivet. Der ses ej heller hér eksempler på sager, hvori nævnet som begrundelse for et afslag, har henvist ansøger til at skjule sin seksuelle orientering ved en tilbagevenden til hjemlandet.”

Udlændingestyrelsen har til brug for besvarelsen oplyst, at styrelsens retsopfattelse, således som den kommer til udtryk i asylsager, hvor forfølgelse på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet indgår, er i overensstemmelse med EU-Domstolens dom.